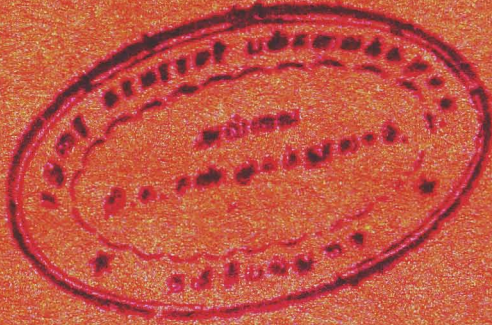

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமங்கமார்த மஹாதேசிகாய நம:

காபாஸ் துதி.

349

ஆக்கியோர்

மதராகலி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்,

அனுமந்தன்பட்டி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

கோதாஸ்தூதி.

இது வடமொழியில் ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்வாமி

அருளிச்செய்ததை

அனுமந்தன்பட்டி

மதுரகவி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

தமிழ்ச்செய்யுளாக மொழிபெயர்த்து இயற்றியது.

புதுப்பட்டிக் கிராம முன்சீப்

ஸ்ரீமான். நா. கி. வீரசிக்கு கவண்டரவர்களால்

மதுரை

ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

“கோதை பிறந்தவூர் கோவிர்தன் வாழமூர்
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமூர்—நீதியார்
நல்லபத்தர் வாழமூர் நான்மறைகள் ஒதுமூர்
ளில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னூர்”

என்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்னும் திவ்யதேசத்திலே பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமாய், ‘ஆழ்வார்திருமுகளா ராண்டாள்’-என்னும்படி பெரியாழ்வாருக்குப்புத்திரியாய்க் கருவிலே திருவுடையராய், பகவத்ப்ரேமத்தாலே அவனுக்குக்கொத்த வடிவழகுகாணவிரும்பிச் சூடிக்கொடுத்த தொடைமாலையின் சௌகந்தியத்திலே எம்பெருமானை ஈடுபடப்பண்ணின்காரணத்தாலே கோதை சூடிக்கொடுத்தாள் என்னும் திருநாமமுடைய கோதைப்பிராட்டிவிஷயமாக, பகவத்கண்டாவதாரஸூரியாய், ‘கர்ணத்தந்தா ஸ்வதந்தரராயும் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜலிஷாந் தவ, வர்த்தகராயும் கவிதார்க்குக் கேஸரியாயும் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமந்நிதிமந்தவந்தேசிகராலே வடமொழியில் அருளிச்செய்யப்பட்ட கோதாஸ்துதி என்னும் பிரபந்தம், ஸ்ரீஹனுமத்புரவாசியாய், தமிழ்க்கவிவாணர் தலைவராய், பதினாயிரம் பாடல்வரை பல தமிழ்ப்பிரபந்தங்களும் புராணசரிதங்களும் பாடியுள்ள ஸ்ரீ. உ. வே மதுசகவி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்ஸ்வாமியால் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்வடிவான தோத்திரப்பாமாலையாய்ப் பாடப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் ஒவ்வொரு முகவூர்நகரிலுள்ள முகலில் வரையப் பெற்று அதற்குரிய பொருள்களையும் வெவ்வேறு செய்யுள்வகைகளால் நான்மடியாகப் பல கவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை சொற்பொருட்டொடைநடைநோக்கும் துறைநோக்கும் உடையன்வாய்ப் படிப்பவர்க்கு இனிமையப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒருபொருண்மேற் பல பாடல்களாகப் பாடியிருப்பது கற்பவர்க்குக் கவிபாடுந்திறத்தை எளிதிற்பு கற்பிக்கவல்லது; முதலாகக் கருத்துக்களை வடமொழியிலாத தமிழரும் உணர்தற்கெளியது; ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கும் கலிப்பாவின் தாழிசைபோலக் கூறியதுகூறலாகாது துவல்பொருளை வலியுறுத்தற்குரியது; வைணவசமயக்கோட்பாடுகள் பலவும் அறிதற்குரியது.

இத்தகைய பிரபந்தத்தை ஆக்கியறித்த தமிழ்க்கவிவாணர் ஸ்ரீ. உ. வே மதூரகவி ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் பாடியருளிய மற்றுமுள்ள பிரபந்தங்களையும், புராணசரிதங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டால் நலமாயிருக்குமென்றும், அவர்கள் அங்கனம் புரியுமாறு பலரும் ஆதரவுபுரியவேண்டுமென்றும், அங்கனம் ஆதரிப்பது தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உதவியாயிருக்குமென்றும் எண்ணுகிறேன்.

திரு. நாராயணையங்கார்,

செந்தமிழாசிரியர்.

ஸ்ரீ:

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

வரிசை எண்	நூற்பெயர்.	செய்யுட் டோகை	குறிப்பு
	அச்சிற் பதிக்கப்பட்டவை.		
1	திருப்புத்தூர்ச் சந்தர ஆஞ்சநேயர் பதிகம்	12	
2	திருவரங்கர் தத்தைவிடு தூது		
3	திருவரங்கப்பதிகம் ...	11	ஆசிரியவிருத்தம்
4	திருமாலிருஞ்சோலைப் பலசந்தமலை ...	110	6 நாழிகையிற் பாடியது
5	வியூகசந்தரராஜப்பெருமாள் சந்திரகலாமலை ...	17	
6	கச்சிப்பதிகம் ...	10	ஆசிரியவிருத்தம்
7	வேங்கடேசப்பதிகம் ...	12	
8	திருக்கடிகை அந்தாதி ...	100	7 நாழிகையிற் பாடியது
9	சேஷபூதரமலை ...	32	
10	தூரிதநிவாரணப்பதிகம் ...	10	
	அச்சிற் பதிக்கப்படாதவை.		
1	அனுமோபாக்கியானம் ...	1000	
2	அனுமப்பதிகம் ...	12	ஆசிரியவிருத்தம்
3	அனுமன்மலை ...	102	
4	அனுமன் அந்தாதி ...	104	
5	அனுமக்கலம்பகம் ...	105	
6	திருவரங்கநிரோஷ்டகக் கொம்பில்லாயமகவந்தாதி	101	
7	ஷட பதிகம் ...	10	
8	திருமாலிருஞ்சோலை யமக அந்தாதி ...	103	
9	அத்தியாளநல்லூர்மான்மியம் ...	225	
10	இராமாயணவெண்பா ...	3784	
11	கண்ணன்சரித்திரம் ...	1234	
12	இரகுநாததூதன் கோவை ...	100	நாணிக்கண்புதைத்தல்
13	கோதைவெண்பா ...	220	

14	திருமோகூர்ச் சந்திரகலாமலை...	17
15	ஸ்ரீவேங்கடேசன் சந்திரகலாமலை ...	17
16	திருப்புகழ் ...	401
17	திருக்கூடற்றிரிபந்தாதி ...	105
18	நூற்றெட்டுத் திருப்பதிச் சிலேடை வெண்பா ...	110
19	தேர்வண்டிக்காற்சரித்திரம் ...	410
20	நாரதீயபுராணம் முற்பகுதி ...	1200
21	கிருஷ்ணகர்ணமீர்தம் ...	105
22	வாக்குண்டாமலை ...	103
23	நகூத்திரமலை ...	29
24	இராசிமலை ...	13
25	நவக்கிரகமலை ...	10
26	உற்பவமலை ...	10
27	ஊர்ப்பத்து ...	10
28	தோத்திரப்பத்து ...	10
29	வேங்கடேசன்பலசந்தமலை ...	30
30	அலங்காரகிருஷ்ணன்பதிகம் ...	11
31	தினசரிவாழ்வு ...	200
32	பாதுகாசகஸ்ரம் பிற்பகுதி ...	499

வடமொழியிலிருந்து
மொழிபெயர்த்தது

ஸ்ரீ:
கோதாஸ்துதி.

காப்பு.

திருப்புளியாழ்வார்.

சூழ்சாகை மன்னிக் துள்ளேறிய தொன்மரத்தின்
வீழாயி ரங்கண் மிளிர்ந்தாங்குயர் வேததின்று
தாழா திணைந்த தமிழாயிரந் தந்தவள்ளல்
வாழ்நாழ்மை யில்லா மரமேயரம் வல்வினைக்கே. (1)

குறிப்பு:-சாகை-கிளை. தொன்மரம்-ஆலமரம். வீழ்-விழுத. தமிழாயிரம்-தீருவாய்மொழி. நாழ்மை-குற்றம். மரம்-திருப்புளியாழ்வார்.

பெரியாழ்வார்.

திருப்பாவை முப்பதுஞ் செப்பினான் செம்பொன்
உருப்பாவை யொண்புகழை யோத-விருப்பாரும்
இட்டர்பிரான் வேல்வழுதி யெங்கன்பிரா னென்றேத்தும்
பட்டர்பிரான் ருளிணையே பற்று. (2)

திருப்பாவை - முப்பது பாசாமுடையதாக ஆண்டான் அருளிச் செய்ததொரு பிரபந்தம். வழுதி - பாண்டியன். பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வார்.

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்.

தண்டாத வேதந் தமிழ்மாமறை தன்பொருளுட்
கொண்டான் மராடித் தசநூறருள் கொண்டுரைத்தேதான்
வண்டார் பொழில்சூழ் வடவேங்கட மன்னுபைம்பொற்
கண்டாவ தார னிருதாண்மலர் கைகுவிப்பாம். (3)

மராடி-மரவடி; பாதுகை. தசநூறு-ஆயிரம். மராடித் தசநூறு-பாதுகாஸலஸ்ரீ என்கிற தோத்திரப்பிரபந்தம். கண்டாவதாரன்-ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகன்.

குருவணக்கம்.

வேயர் குலம்விளங்க மேவுந் திருக்கோதை
நாயகிதன் றோத்திரப்பா நான் பாடத்—தூயபுகழ்
நங்குரவன் நல்வீர ராகவனா நான்மறையா
றங்க முணர்ந்தோ னரண்.

(4)

சிறியதிருவடி.

கஞ்சனைக் கரிய நில கண்டனைக் கடுக்குங் காட்சி
மஞ்சனை யிராமன் பாத மலரினை மறவா தேத்து
நெஞ்சனை நிகரி லாத நெடும்பனைத் தோளி னானை
யஞ்சனை சூமர னான வனுமனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(5)

கஞ்சன்—பிரமன், நிலகண்டன்—சிவன், கடுத்தல்—ஒத்தல்.

அவையடக்கம்.

இருமொழிக் கெல்லை கண்டோ எனவற்றினும் வலிய எனம்மாள்
திருவருள் பெறும்வே தாந்த தேசிக னருளிச் செய்த
மருவளர் கூந்தற் கோதா மான்மிய மால்கொண் டுள்ளம்
வருதமிழ்க் கவியாற் சொல்ல வல்லனோ மதியி லேனே.

(6)

உணர்வின்முற் பவத்தி னாற்று முறுபவப் பிணியான் மாழ்கி
யணையினிற் கிடக்கை மேவி யரும்பெறற் கோதை யன்னை
துணைவரு மிம்மை யம்மை யாமெனத் துணிந்து சொற்ற
மணியன தமிழ்ப்பா மாலை வழுவென மதித்தி டாரே.

(7)

எழுபான்மூன் றுண்டி னிரும்பிணிவாய்ப் பட்டே
இழுமெ னனைமே லிருந்தே—யழகான
கோதாத் துதியிதனைக் கூறினென் கூறுபவோ
கோதாப் புலவர் குழாம்.

(8)

ஸ்ரீ: கோதாஸ்துதி.

ஸ்ரீவிஷ்ணுவிதகூடநநகூடபூரீம்

ஸ்ரீராமராஜ ஹரிவநநபொமடிஸ்யாம் |
லாக்ஷ்மீக்ஷிரம் கரூணயா க்ஷிராதிவாந்யாம்

மொடிநந்யூஸாணஸாணம் பூவடிஷ்யே | 1 க 11

1 சீருலவும் விண்டுசித்த நென்னும் வேயர்
 திருக்குலமா நந்தவனந் திகழ்ப்புங் கற்ப
 தாருவளர் கொடியாகி யரங்க நாத
 சாமியரி சந்தனத்திற் சார்த லானல்
 ஏருலவிப் பொறுமையினிற் பூமா தாகி
 யினியவரு ளதனின்மற்றோர் திருவு மான
 தாருலவுங் கோதைதனை யன்றி மற்றோர்
 சரணறியேன் சரணடைந்து தரிசித் தேனே. (க)

2 குருவரங்கொள் பட்டர்பிரான் குலமெனுநந் தனத்தருவின்
 கொடியா யென்றுந்
 திருவரங்கத் தனியாகி னருகுறையுங் குணமணியைச்
 செவ்வி வாய்ந்த
 வருவதனிற் பூமகளைப் பொறுமையினிற் புவிமகளை
 பொப்பாள் தன்னை
 மருவளருங் குழலானைக் கோதைதனைச் சரணாக
 வணங்கி வாழ்வாம். (உ)

3 பட்டர்பிரான் குலமென்னும் பசங்காவின் றருக்கொடியாய்
 இட்டமுறுந் திருவரங்க ரிடத்துறையுங் குணமணியாய்க்
 கட்டழகிற் பொறுமையினிற் கமலையொடு மண்மகளாய்
 மட்டனிழங் குழலானைச் சரணாக வணங்கிடுவாம். (ஈ)

4 குருவா கியபட்டர் கோன்குல மான கொழும்பொழிலின்
 றருவேறும் பூங்கொடி தானு யரங்கர் தமக் குகந்த
 மருவாய்ப் பொறையினின் மண்மக ளாகி வனப்பிலுயர்
 திருவான கோதை தனைச்சரணாகதி செய்தனனே. (ச)

5 பட்டர்பிரா நென்னும் படிப்பையருங் கற்பகத்தின்
இட்டு வளர்கொடியா யிந்திரையாய்க்—கட்டழகின்
மண்டலமாய் வண்பொறையின் மாலுக்கே மாலளிக்குந்
தண்டமிழ்செய் கோதாய் சரண்,

(ரு)

படப்பை—சோலை.

வெவெஸிகஸூ கீ மிராவிமூடலீ நா

வணெடிஷூகீகீவிநீ நவிறாடிஸூடுதூ ।

ஐதூ விடிநீவி சிாண்டவெவெவமொடி

சீளநடிமொகீவாரயநீ மூணாஸூடிபாஃ । 12 ।

6 மணியறுகான் முரல்பசுந்தன் காவு சூழ்ந்த
மல்லிநா டாளுமொரு மணியே யுன்றன்
றணிவறுசீ ரெடுத்தோதற் கூம னாகுந்
தமியேற்குன் கடைக்கணருள் சார்ந்தன் ரோபல்
அணியழகு தகுமோனை யெதுகை தண்மை
யமுதமெனுஞ் சவையினிமை யான வோசை
பணிமருவ விசைமருவும் பாடல் பாடும்
பாக்கியம்பெற் றன னூன்றிப் பார்க்குங் காலே.

(க)

7 காமரு பனுவன் மாலைக் கற்பக மனைய கோதாய்
மாமறை வழத்து நின்சீர் மான்மிய மனைத்து மோதற்
கூமனாய் நின்ற வென்னை யுன்னருட் குணங்க ளன்றோ
பூமிசைப் புலவர் போற்றப் புகன்றிடப் புரிந்த வன்றே.

(உ)

8 நல்லார் புகழ்தரு நான்மறை யாலு நவிறற்றருஞ்சீ
ரெல்லா மிசைத்தற் கொருமுகை யாகி யிருந்தவெனைப்
பல்லார் புகழும் படிபாடச் செய்ததுன் பார்வையன்றோ
செல்லார் பொழிற்றிரு வில்லிபுத் தூர்வந்த செந்திருவே.

(ஈ)

முகை—ஊமை.

9 கோதற்ற செந்தமிழ்தேர் கோதாயுன் சீரனைத்தும்
ஓதற்கு மூங்கையனா யுற்றவெனைச்—சீதத்
தொடைக்கவிதை பாடச் சரந்ததுநின் செய்ய
கடைக்கணரு னோக்கன்றோ காண்.

(ச)

மூங்கை—ஊமை.

- 10 கோதை நின்புகழ் கூறுமா
 நேதி லுாமணி நெய்தெனைத்
 தீதி லாவருள் செய்ததான்
 காத ளாவி யகண்களே.

(ரு)

ததீவ்யேயஸஸூலணயொரூபிதாயோநாஃ

தாலூஃ ததீயஸிணீநஃவாஸஸிஃஜிதாநாஃ ।

மொடிதெய ஜநநிதடிவிஷ்டவாஹபூஃ

வாஹம் பூஸஸூபாராஃ சிஸலஃவியெஹி ।

। ௩ ।

- 11 மென்னடைய செந்நிறக்கா லன்னம் பாடி
 விளையாடும் புனற்றுறைக்கா வேரி சூழ
 மன்னரங்கன் செவிக்கமுத மழையே போல
 மதுரமுற வொலித்திடுநின் மலர்த்தாள் வேயந்த
 நன்னரெழிற் சிலம்பின்மணி நாத மென்ன
 நலனழகு கெம்பீர நடைகண் மேவி
 வன்னமுறு நினதுதுதிக் கேற்ற தாய
 வாக்கருள்பூங் கோதையெனு மயிலன் னாளே.

(க)

- 12 திருவரங் கேச னூர்தஞ் செவிக்கமு தான வோசை
 மருவுநின் மலர்த்தா ளம்பொன் மணிச்சிலம் பாங்கு வன்னந்
 தருமெழின் மதுரந் தண்மை சார்ந்துநின் றகைமைக் கேற்ற
 வருணணி வாக்கே யீவா யரும்பெறற் கோதை யன்னே.

(உ)

- 13 தேவர் புகழந் திருவரங் கேசன் செவிக்கமுதா
 யோவறு மோசைசெ யுன்றாட் சிலம்பென வோங்கெழிற்சீர்
 பாவரு நாதம் பழில்வாக்குண் டாகும் படியருள்வாய்
 கோவளர் வில்லிபுத் தூர்க்கோதை சூடிக் கொடுத்தவளே.

(ஊ)

- 14 கண்ணன் செவிக்கினிமை காட்டுனது காற்சிலம்பின்
 பண்ணமையு மோசையினிற் பல்லணிகொண்-டெண்ணறுநின்
 சீரெலா மோதவருள் செய்வாய் திருக்கோதை
 யேருலா மின்னே யெனக்கு.

(ஈ)

கூ_ணவா_ண நபெநடியதீம் யகோநாநுமாவம்

கீ_ணயெய்யயாவடிவமாஹ்ய ஸராஸூகீ_ணமெ_ண |

மொ_ணஷெலிக்ஸூரயியா_ணமவகீ_ணகடாக்ஷா

உ_ணவஸூர_ணம் தி_ண கீ_ணகார_ண நகீ_ணம_ண க_ணவீ_ணநா_ணம் ||

|| ௪ ||

15 விடப்பணியி னடனமிடுங் கரிய கோல

மெய்ப்பரம னாடலினால் வெய்யோ னீன்ற

தடக்கருங்கட் டிருநிகரு னமுத தாரைச்

சரச்சுவதி குருமுகமாய்த் தான்கொண் டாடிக்

கடிக்குவளை புரையுன து கடைக்க னேக்காந்

கனிந்துநலந் தருமினிய கவிபெய் வாரால்

சுடர்க்கொடிபோற் றுளசிவனந் தோன் றுந் தோகாய்

சுரும்பிமிரும் பரிமளப்பூந் தொடையன் னானே. (க)

16 நந்தன் மதலை யாடலினால் யமுனை நிகரு நினதுமறை

யந்த மென்னும் வாணிவழி யறிந்தே யாடு மறிவருக்குச்

சந்த மதுர வாக்கமையுந்தகையுன் கடைக்கண் பார்வையன்றே

கந்த மலர்ப்பூம் பொழிந்புதுவைக் கணியேயருட்பூங் கற்பகமே.

17 காமரு கோவல னானி னாடலிற் காமுறலால்

யாமுனை நேருநின் வாணியை நான்முறை யாடல்செய்தோர்

தோமற நின்றுதி சொல்லுவ ரான்மதி தோய்குடுமி

மாமதில் சூழ்வில்லி புத்தூ ருறையு மணிவிளக்கே. (ங)

18 யாதவர்கோ னாடலினான் யாமுனையை நேருனது

நாதவிசை வாணிதனை நன்முறையா—யோதியனைந்

தாடுவோர் கோதா யதிமதுர நாற்கவிகள்

பாடுவா ராவர்சயம் பா. (ச)

கலா_ணடி_ணஸா_ணலி_ணவ_ணகூ_ணதள விர_ணகீ_ணகூ_ணதி_ணதா_ணநா

கீ_ணஹாய_ணஷெலி_ணடிய_ணதெ_ணய_ணடி_ணஸ_ணள_ணகீ_ணகூ_ணந_ணடி_ண |

த_ணநி_ணஸி_ணக_ணம் தி_ணய_ணதி_ணத_ணஸ_ணவ_ணஷெ_ணள_ணஷெ_ணடி_ணஷா_ணகீ_ண

த_ணகீ_ண நி_ணநா_ணடி_ணஸ_ணய_ணஷெ_ணஸூ_ணயிரா_ணம் தி_ணமா_ணஷெ_ணஷெ_ண | (ஊ)

மருவியநீர்ப் பிரவாக வாக்கிற் செல்வ

வாணியா யவிக்தையிலா வகையின் மன்னும்
விரசையாய்க் கோதையா யாழி கொண்ட

விமலனுக்கு நருமதையாய் விளங்கு வாடேய. (க)

24 அன்னையே கோதை யாகி யதரத்திற் சோணை யாகிப்
பன்னருந் தனத்தாற் றுங்க பத்திரை யாகி வாக்கான்
மன்னரும் வாணி யாய்நம் மானுக்கு விரசை யாகி
நன்னர்சால் தரளஞ் சிந்து நருமதா நதியும் போன்றாய். (உ)

25 சேயிதழ்ச் சோணையுஞ் செம்மாந் தெழுந்த திரண்முலையாம்
பாயும் புனற்றுங்க பத்திரை தன்னையும் பாப்பெருக்கான்
மேயவவ் வாணியு மெய்யுரை யாலவ் விரசையும்போ
லாயு நருமதை கோதையு மாயினை யச்சதற்கே. (ஈ)

26 சுத்தவிதழ்ச் சோணையினாற் றெய்யிற் றனத்துங்க
பத்திரையாய் வாணிநிறை பாணியாய்—முத்தி
விரசையாய்க் கோதையாய் விண்டுவுக்கே யானாய்
சரசமுறு நர்மதையாய்ச் சார்ந்து. (ச)

வலீகதஸுஊணதொ வஸுபாதநஸு

ஜதொவஹுவுஸுமிஃ சுவிஸாவபுஊமிஃ ।

மொஜெ கிஃஜுதஜிடிஃயடிஸுஜுமெத

வகூரவிஃடிஃகூநநிஃஃ வுஃஸுமிஃ ।

। ௭ ।

27 பூமகடன் கலையாகத் துளவம் பூத்த
பொற்கொடிநின் செவியிலொரு புல்வன் போந்து
காமருவு சரகணங்கள் களிப்ப வாதி
காஹியமொன் றியம்பியருங் காட்சி பெற்றான்
மாமதுரங் கனிந்தொழுகத் துறைப்பா டேய்ந்து
வளருமிளந் தமிழ்மதுவின் மால்வைத் தார்க்
கோமுதல்வன் றனைப்புரிந்தாய் கோதா யன்பர்
குறைமுடித்தா யிதுவியப்போ கூறுங் காலே. (ஊ)

- 28 தேவியற் கோதா யுன்றன் செவியில்வந் தொருவ னாதி
காவிய மியற்றி நுங்கோன் களிப்புறக் காட்டி னானால்
நீவியந் திடுமா சொற்ற நிரையிசைக் கவியா லின்ப
மேவிய காத்தல் கூரு மென்பதோர் வியப்ப தாமோ. (உ)
- 29 புவிமா தெனப்புகல் நின்செவி வாய்வந்தோர் புங்கவன்முன்
கவிதா மணிகளை யுங்கோ னருள்பெறக் காட்டினனால்
சனிதா வளைய தநிழலால் மாலுளந் தங்கவைத்தாய்
குவிதாமக் கொங்கைக் குயிலே வியப்பென்னை கூறுவதே. (ங)
- 30 புவிமகளா நின்செவியிற் போந்தமுனி நுங்கோன்
கவிமகனாய் வாழ்ந்து களித்தான்—சனிமருவு
நீதா னியற்றுக்கவி நேசமுற மாலைவைத்தாய்
கோதாய் வியப்பென்னே கூறு. (ச)

மொகூம் தவ லியதகிம் ஊவதீவ மொடு
ஊகிம் நிஜாம் பூணபவாவநபாமுணநீம் |
உவாவமெவி டூஹலம் மகிஜெரூஉமெநீம்
ஸூம் மாரயம் தி. ஊடிபம் மாரவஸூபாம் | | அ |

- 31 ஆராத பெருங்காதல் வெள்ளம் பொங்கி
யகப்பொருளின் றுறைதழுவி யன்பு மேவி
வாராத பெருஞ்செல்வ மருனி னார்போன்
மாலாகி யனவரத மகிழ்ச்சி கூர்ந்தார்
காசாருங் குழற்கோதாய் பெண்மை மேவிச்
காமுறநீ பாடியவக் கவிக டேர்ந்து
நீராகி யுருகுமெனல் வியப்பொன் றில்லை
நீலமுகி லாகுமெனு நிறத்தி னானே. (ஈ)

- 32 அருள்தருங் குணத்தா லான்றோ ரகப்பொருட் டுறையி னாடிக்
கருமுகில் வண்ணன் றன்னைக் கலந்தனர் கவிக ளாலே
மருமலர்க் கோதாய் பெண்மை மருவுநின் வாக்கின் மாலா
யுருகிடா துறையுங் கொல்லோ வுரைக்குங்கா லருமை யுண்டோ,
2

33 மின்போலு நுண்ணிடைக் கோதாயுன் காதலன் மேல்விழைந்து
நின்போற் புலந்து நினைவினிற் கூடிய நேயமெல்லாம்
பொன்போற் கவியிற் புனைந்தளைந் தாரது போலவன்பா
லன்பா லளைதரு நின்பாற் புரித லருமையென்னே. (ஈ)

34 ஆழ்வார்க னுங்கோ னருளழகிற் பெண்மையவாய்
வாழ்வா ரகங்கனிந்து மால்பெருகி—நாமோரா
மாலாகிக் கோதாயுன் வாக்குமது வுண்டுநின்மான்
மேலாத வென்னே வியப்பு. (ச)

நாழ்-குற்றம்

கோதலுபோதி தவதீயிவிஷுவிதம்
விஸுவாவஜீயுஜீதம்வலவாடிஊநாம் |
தாவலிடிஊஹிபிராவெரிவ சிஞ்சிபுஜீநாம்
வாந்தீவபொயிடிஊஹிதாவலவாடி விடிவாடி | கூ |

35 வேதவே தாந்தமெலாம் விளக்குஞ் சோதி
விண்டுசித்த மால்பெறவே விளங்க லானுஞ்
சாதமுறுங் கலையமுதாற் புவிமீ துள்ளோர்
தாபமெலா மகற்றுவிக்குந் தன்மை யாலு
மேதினியில் வேறுமொரு மதியம் போல்வாய்
வியன்கோதை நாயகிநீ வேலை வந்த
சிதமதி யுடனுதித்த திருவி னேடுஞ்
செனித்தசகோ தரியெனவே செப்ப லாமே. (க)

36 மலைவரும் விண்டு சித்த மால்பெற வந்த தாற்றன்
கலையினுற் ரூப நீக்கிஃ கழித்தலாற் கருதின் மற்றோர்
தலைதரு மதியம் போலத் தயங்கெழிற் கோதாய் நீதான்
சிலைகடன் மதியோ டுற்ற திருவினுக் கினையா ளாமே. (உ)

37 மாலா கியவிண்டு சித்தனற் பாடுற வந்ததின்ற்
பாலார் கலையினில் வெந்தாப நீக்குறும் பண்பின்மற்றோர்
மேலா மதியிற் றிகழ்க்கோதை யுண்ணையல் வேலைவரும்
ஆலோ னுடன்பிறந் தாட்கிளை யாளென் றறைகுதுமே. (ஈ)

38 மன்கலைதேர் விண்டுசுத்த மால்பெறவே வந்ததினால்
மன்கலையாற் றுபமெலா மாற்றுவதால்—மென்கலையார்
மற்றோர் மதிரிகர்நீ வர்கடல்வாய் வந்தவன்பின்
புற்ற ளெனவுரைப்பா மோர்ந்து. (ச)

தாதலுதெ தியுவிடிஸு தி ளெஸவஸூராத்
கண்பூரீதெதலு திஸுதெ ரநவாவூவூவூம் ।

தநளவிமம்பலுஹமாஸுவஹுத்யூராயா
ஹெஹேஹதூரவஹாநுமூணம் ஸ லாஹம் । । ய ।

39 மங்காத தவமுனிவர் வான நாட்டு
மலரயனை முதலான வரத்தோர் யாருந்
தங்காதல் பெறத்துதித்தற் கெட்டொ னாத
தாடாள னினதுதிருத் தாதை சாற்றுஞ்
சிங்காத துதிசிறிதிங் கேற்று வாழ்வு
செய்தருளல். செழுங்கோதைத் திருவே யுன்றன்
கொங்காருங் குழல்சூடிக் கொடுத்த தெய்வக்
கோதைதனை யணிதருமக் குணத்தா லன்றோ. (க)

40 மலரய னாதி வானோர் வாக்கினுக் கெட்டா மாயோன்
அலர்மணிக் கூந்தற் கோதா யசைவினின் றந்தை சாற்றுஞ்
சிலதுதிக் கிரங்கி வாழ்வு செய்தனின் செய்ய சென்னி
மிலைமலர் மாலை வேய்ந்த வேட்கையால் விளைந்த தன்றோ. (உ)

41 நாடிக் கவிஞர் துதித்தற்கெட் டாதனி னாதன்சிற்சில்
பாடித் தரும்பட்டர் கோன்றனக் கேயருள் பாலித்திடல்
கோடித்துக் கோதைக் கொடியே யுனது குழற்கற்றையிற்
சூடித் தருகின்ற மாலையின் மாலெனச் சொல்லுவரே. (ஈ)

42 மாகர்துதிக் கெட்டா மணவாள னின்றமப்ப
னாகுமவன் பாட்டுக் கருள்புரிதல்—நாகிளம்பூஞ்
சோலைசூழ் வில்லிபுத்தூர்த் தோகாய்நீ சூடியருண்
மாலையா லன்றோ மகிழ்ந்து. (ச)

ஶிஷ்யநிணாவி வரிவக்ஷிவாணுஷ்யாத்
 ஸவெபூதராமவதி ஶேலீகவாவதாராத் |
 யதெவ ராமவதிநா ஶஹுஸிநவநிவபு
 நிஷ்யாஷுநாவிநியகம் நிஶிதாஃகடாக்ஷாஃ | 1கக1

- 43 நன்றிசையுந் திருவரங்க நாத னான
 நம்பெருமா னீபிறந்த நன்னா டாய
 தென்றிசைசெய் திருவிழியின் கடைக்க னேணக்க
 மெக்காலு மெய்துதலா லிலவச் செவ்வாய்க்
 குன்றிசையுந் தனமலர்ப்பூங் கோதாய் நான்காய்க்
 குறித்தபயன் றருதலினுற் கூறுங் காலைத்
 தென்றிசையுத் தரதிசையே யாயிற் றென்றுற்
 றெரிவருகின் பெருமையெவர் செப்பற் பாலார். (க)
- 44 பன்னரும் கோதை நீயுற் பவித்தது பாரின் மீது
 தென்னெனத் தெரிந்து நோக்கிச் சீதரன் றுயிற லானு
 மன்னரும் பயன்க னான்கும் வருபவர்க் களித்த லானும்
 ஆன்னபொன் றிசையே நல்லுத் தரதிசை யாயிற் றன்றே. (உ)
- 45 பேரூர்ந்த கோதைப் பிடிநீ யுலகிற் பிறந்ததிசை
 வீரூ ரரங்க னருணைக் கியைதரு மேன்மையினுல்
 கூறான நாற்பயன் வேண்டிவந் தோர்க்குக் கொடுத்தலினுன்
 மாறாகத் தென்றிசை யுத்தர மாக மருவியதே. (ஈ)
- 46 பொன்னேக்குங் கோதாய்நீ போந்ததிசை மாலரங்கன்
 தன்னேக்க மெய்துந் தரத்தினுன் — மன்னேக்கு
 மண்ணிற் பயனளிக்கும் வண்மையினுன் மாமுனிவர்
 எண்ணுத் தரதிசையா யிற்று. (ச)

பூயெண ஶேலி ஶவக்ஷிவெஷயொமாத்
 மொஷாவஸீ ஜமஷிஷம் வயலாவாநீதெ |
 யஸ்யாம் ஸதேத்ய ஸிஷ்யெஷுஹிராநிவாலாத்
 ஶாஸீரயீஷ்யுத்யொஷி ஶவக்ஷி வுணூஃ | 1கஉ1

47 வண்ணமுறு மணிவரன்றி வயங்குங் கோதா
 வரியுனது திருப்பெயரை மேவு மாற்றாற்
 புண்ணியநன் னதிகளெலார் தன்பான் மேவப்
 புகலரிய பாவமெலாம் போக்கு மன்றி
 மண்ணுலகி னீராட வருவோர் கோது
 மாற்றிநல னளிக்குமென வகுப்பர் நீலக்
 கண்ணனைத்தன் வசமாக்குங் கரிய கோலக்
 கருணைவிழிப் பெரியதனக் கனியன் னானே. (க)

48 மண்டலம் புகழுங் கோதா வரிநதி யுனது நாமங்
 கொண்டதாற் கோதாய் வந்து குளிப்பவர் பாவ மெல்லாம்
 சண்டன்முனி ருள்போ லாக்கிக் தன்னில்வந் தெய்து நன்னீர்த்
 தண்டுறை நதிக ளெல்லார் தகைபெறச் செய்யு மன்றே. (உ)

49 சாதாரி நேர்மொழிக் கோதா யுனதபி தானங்கொண்ட
 கோதா வரிநதி தன்பாற் குளிப்பவர் கோதனைத்தும்
 பாதார விந்தம் படுநீர் முதலிய பன்னதியின்
 றீதான பாவமுந் தீர்க்குமென் றோதுவர் சீரியரே. (ஈ)

50 கோதா யுனதுபெயர் கொண்டதனா லன்றோவக்
 கோதா வரிதனது கோளகற்றித்—தீதோடச்
 சார்த்தார் பவமுந் தரங்கினியின் றன்பவமுந்
 தீர்த்தோடச் செய்யுமென்பர் தேர்ந்து. (ச)

நாமெஸயஸுதநு வக்ஷிரயஃ சுயம் தெ
 ஜாதஸயம்வரவதிஃ வுருஷஃ வுராணஃ ।
 வணவம்விபாஸுஃவிதம் ப்ருணயம் ஹவத்யாஃ
 ஸம்ஹஸயுதி வரிஹாஸயிரஸுஃநாஃ । ! கஈ !

51 சேலாலம் புரைவிழியார் சேடி மாருன்
 றிருவதன நோக்கியருட் செல்வி நுங்கோன்
 ஆலால் வரவணமேற் றுயிரின்ற னன்றி
 யரும்பறவை தனையூர்தி யாகக் கொண்டான்

56 உருந்துறழ் கோதை நுங்கோன் மார்பணி மாலே நீத்துன்
கருங்குழற் கற்றை சூடிக் கீளந்ததார் முடியிற் சூழ்ந்த
சுரும்பர்ரி னருணைக் குற்றோர் தொங்கலங் கவிகை நீழல்
இருந்தர சாட்சி செய்வ ரென்பதை யுணர்த்து மாதோ. (உ)

57 சுரும்பர்கள் கோதை பிரானிறங் குல்லை துறந்துமன்றற்
கருங்குழல் சூடிச் சுருந்தார் முடியிற் களுன்றுசலாய்
உரந்தரச் சூழாத னின்னரு ணைக்க முடையவர்மண்
தரம்பயில் பிலிக் குடைநிழ லாள்வது சாற்றுமன்றே. (ங)

58 வண்டினமான் மார்பின் வனமலை கைவிட்டு
மண்டிநீ சூடியருண் மலைமுடி—யண்டி
யடையச் சூழலுதனி னன்புடையோர் பிலிக்
குடைநிழலி லாள் தல்குறிக் கும். (ச)

சூரோடிவத்யுவி லாடிஹ்யுடியம்மரோழி

ராமாநிதாழிவி லாடிதாழிமொணராதாராழி ।

பிளவிவ்யுஜாதவ சுகூண்டுகிநீடலாஜி

மொடிவவத்யுயரிதா வலு வெஜபந்தீ ।

। கரு ।

59 வன்னிறிதத் திருத்துளவ மலை மாயோன்
மார்பகத்துப் பலநாளு மருவி வாச
மன்னுமெழின் மென்மையொடு தண்மை நாசு
வளங்கயிற்றூற் றெடையலுறு மாண்ப தேனு
நின்னளகந் தனிற் புனைந்து களைந்து தந்த
நிமலமலர் மலைமுடி மேல தாகக்
கன்னன்மொழிக் கற்பகப்பூங் கோதாய் சீழ்மை
கலந்ததென்பர் கற்றுணர்ந்த கலைவல் லோரே. (க)

60 வலந்தரு கோதா யன்பன் மார்பணி துளவ மலை
நலந்தருந் தண்மை மென்மை நார்புனை மணத்த தேனு
மிலைந்துநீ யளகந் தந்த வெறிமலர் மலை மேலோன்
குலம்பெறு முடிமே லாகிக் குலாயது கூறுங் காலே. (உ)

61 வண்ணங் குணமண மென்மையி னூர்வன மாலை நுங்கோன்
றண்ணந் தருநிறஞ் சார்ந்தாலு நின்சூழல் சாத்தியருள்
பண்ணும் பரிமளப் பூமாலை யன்பர் பணிமுடிமேல்
நண்ணும் பெருமை யுடைத்தா யிருந்தது நாயகியே. (ங)

62 மல்லிநா டாளு மயிலே வனமாலை
மெல்லியலு நன்மணமு மேவுகினும்— ஆல்லனையான்
வேலைதிகர் மார்பமுற வேய்ந்தளக நீதரும்பொன்
மாலைமுடி மன்னியதம் மா. (ச)

தநளஜிஷாதிவிஹாஸ்யிரலா ம்ருஷீதெ
ஸவஹகவி தவவீதி ரஸவ்ரொஷாஃ ।
சிஜிஸவநா சிபுவிஹா விஷயஃ ஸயந்தெ
ஸூபவ்வரஃ கசிவிசிஹத க்ருய்யவொஷஃ ॥ கசு ॥

63 உலகமெலாம் படைத்தளிக்கு மேக நாத
னுருவமுடி தனிப்புணையு முனது கூந்தன்
மலர்கமழு மாலையினின் மொய்த்துத் தேறன்
மடுத்தருந்துங் களிமயக்கால் வண்டரீட்டம்
குலவுமிசை தருமுழக்கங் கருணை வாரி
கொழிக்குமிரு கயற்கணறுங் கோதா யுன்றன்
வலமருவும் வதுவைபுரி காலஞ் சேரு
மங்கலவாத் தியமுழக்க மானு மாதோ. (க)

64 தென்றலிற் றிரியுங் கோதாய் சீதரன் முடிமேற் சூடும்
பொன்றரு மாலை யுன்றன் புரிசூழல் வாசஞ் சார்ந்த
தென்றுமொய்த் தளியின் கூட்ட மிசைதரு முழக்க நின்சீர்
மன்றலுக் கியைந்த மேள வாத்திய நிகர்க்கு மாதோ. (உ)

65 பண்வா ள்ரவணை மாயோ னணிதரும் பைந்தொடையல்
குணம்வாய்ந்த கோதைநின் குந்தளஞ் சூடிக் கொடுத்ததெனு
முணர்வா யளியினம் பல்லிசை பாடி யொலித்தலுன்றன்
மணம்வாய் பொழுதிசை மங்கல வாத்திய மானுமன்றே. (ஊ)

66 மாலாகி மாலணிதல் வண்கோதாய் வண்டினங்கள்
மாலா முனது குழல்வனைந்த—மாலையெனச்
சீர்த்தவிசை செய்தல் திருவேநின் மன்றவிசை
வாத்தியத்தி னன்முழக்க மாம்.

(ச)

விஸாயிராந ரஜஸா கரிகெந நாமள

வக்ஷஸவெ வ கரிகாஸநவண்டெநக |

கூரொஹிதொவவி நிகெரெவிபுஷாரவியுமெ
யதெ நகெந ஸிரஸா தவிரளவிராரா ||

|| கள ||

67 வாமனனா யுகளந்த மாபோ னுந்தி
வனசமலர் வாசனையின் மதனன் மாலுங்
காமருபூர் திருமருவு மகலஞ் சாத்துங்
களபநறு வாசனையிற் கங்கை பூத்த
மாமலர்த்தா ளிடையாளு மருவும் வேத
வாசனையிற் கோதாய்நீ வனைந்து தந்த
தாமமணி மாலிகையே யதிக வாசந்
தருவதெனத் தலையின்மிசைத் தாங்கி னானே.

(க)

68 மாதவ னுந்தி யந்தா மரைநறு மணத்திற் கோதாய்
காதல்செ யகலஞ் சாத்துங் களபவா சனையிற் கால்சேர்
வேதவா சனையின் மற்றுன் வியன்சூழன் மிலைந்து தந்த
தாதவிழ் மாலே தாங்கித் தயங்கினன் றலைவன் றானே.

(உ)

69 மாரற்குத் தாதைத னுந்தியந் தாமரை வாசனையில்
தாருற்ற மார்பக் களபத்தண் வாசனை தன்னிலடி
யாரத் திருமறை வாசனை தன்னிலன் பாரணங்குள்
பாரக் குழலணி நல்வாச மென்னப் பரித்திடுமே.

(ஊ)

70 மாலுந்தி யந்தா மரைமணத்தின் மன்னகலஞ்
சாலுங் களபத் தனிமணத்தின்—காலடிசேர்
கோல மறைமணத்திற் கோதாயுன் குந்தளஞ்சேர்
மாலையன்றோ மேலா மணம்.

(ச)

வஞ்சுவபெந வரிமுஷுதவொதூயம்
 ஶாலாவிதஶுஷெகெரயிவாஸ்யுததாம் ।
 ப்ராபெணரம்மவகிரெஷுஷிஶகிபுமொஷெ
 லளஶாமுஸம்வஷிஷெகஶஶாயிகாரம் ॥

| கடி |

71 செய்யதிருப் பாற்கடலிற் றுயின்று வான்றேய்
 சிகரநெடுஞ் சோலைமலைத் திகழ்ந்து தோன்றி
 வையமெலாங் குறைதீர வானோர் வாழ
 வடதிருவேங் கடமருவி மன்னு மாநீர்ப்
 பையரவிற் றுயில்புரியு மரங்க நாதன்
 பாவையருள் கோதாயுன் பாரக் கொங்கைத்
 துய்யதுகில் தன்னுடனீ சூடித் தந்த
 தொங்கல்தனை முடிசூடித் துலங்கு வானே. (க)

72 வார்கடற் றுயின்று சோலை மலையிடை யுறைந்து நாகப்
 பேர்வரை நின்ற பெம்மான் பிறைதுதற் கோதாய் நின்சீர்
 வார்முலைத் தூச மைம்பால் வனைதரு சரமும் வாங்கித்
 தார்முடி சூடி யன்றே சலிபெறத் தயங்கி னானே. (உ)

73 வங்கக் கடலிற் றுயின்றிருஞ் சோலை மலையுறைந்து
 துங்கப் பணிமலை நின்றேனற் கோதையுன் றாயமணிக்
 கொங்கைக் கலிங்கமுங் கூந்தலிற் சூடிக் கொடுத்தமலர்த்
 தொங்கற் சரமு முடிமேற் றரித்துத் துலங்கினனே. (ஈ)

74 பாலார் கடற்றுயின்று பாரநெடுஞ் சோலைமலை
 மேலாகி வேங்கடத்து மேலியே—மாலானேன்
 சேட்டு முலைக்கலிங்கஞ் செல்வியுன தைம்பாற்பொன்
 சூட்டணிந்து மேன்மையுறுந் தொட்டு. (ச)

கலிங்கந்தொட்டு மேன்மையுறும் எனக் கூட்டுக.

தூம்மொக்யகூசிமிரஃ ஸ்யஸூதூதூம்மொம்
 பம்ஸவபுமம்மஶகிலாஶாரஸூஶம்ஶி ।
 சூஶோஶிந்யூபியிஶஶி ஶாலிகாஶிஃ
 லொஶவிதஶீயகூபிஶாலஶவாஸிதாஶிஃ ॥

| கடி |

- 75 செய்யாத திருமொழியா யநாதி யாகித்
 தெரிவரிதாய்ச் சத்தியமாய்த் திரிகா லத்தும்
 பொய்யாத மறைகளெலாம் புகழ்ந்து போற்றிப்
 பூரணமாங் கந்தனெனப் புகல்வ தெந்த
 மெய்யாளன் றணையந்த மேலோன் றானே
 வெறிந்துகடை குழைந்திருண்ட விலோதம் வேய்ந்த
 ரையாத கோதைதனைக் கோதை நங்காய்
 நறையுடைத்தா மெனப்புனைந்து நலம்பெற் றானே. (க)

விலோதம்—கொடி.

- 76 அந்தமின் மறைக ளெல்லாம் யாரையே சருவ மூல
 கந்தனென் றுரைக்கு மந்தக் கடவுளு னளகஞ் சூடும்
 பைந்துண ரணியைக் கோதாய் பரிமள முடைத்தா மென்னச்
 சிந்தனை புரிந்து தன்பொற் சிரத்திடைத் தரிப்ப னன்றே. ()

- 77 மாசற் வேத வருக்கமெ லாமெந்த மாற்றைநல்
 வாசனை யானெனப் பேசினு மாலந்த மாதவனே
 பூசரர் போற்றிசெய் கோதாயுன் கூந்தல் புனைந்துதந்த
 ஆசறு மாலைநல் வாசனை யாமென் றணிசுவனே. (ங)

- 78 தேசுறுநி னண்பன் றிருவே திகழ்சருவ
 வாசனையா னென்று மறையோத—மாசறநீ
 சூடிக் களைந்தமலர்த் தொங்கன்மிகு கந்தமெனக்
 கோடிக்குந் தன்முடிமேற் கொண்டு. (ச)

யநெயுலுஜமதாஃ விதாருததோமெ

தநளஹிஹோயு வரஸஃஹரணெநஹுபஃ ।

உஃஜீவரஸு ஜிவிவாஹிதீபா

ந்யாகெசுராணிவஹுஹிநவியொகிதாநி ।

। ௨௦ ।

- 79 முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலத் தன்னப் பேடை
 முனிந்துடச் சேவலன முகமன் கூறி
 யருகிருக்கும் புனற்பொன்னி யரங்கள் வேய்ந்த
 வமலமலர்க் கோதாயு னளகஞ் சூடித்

தருவிருப்ப மணிமாலை குழைக டோய்ந்து

சகரர்நெடுங் கடல்புரையச் சவிசே ருன்ற
னிருகயற்கட் கடைநோக்க மெய்த லாலே

யெழிற்குவளை மாலையென விலங்கு மாலோ. (க)

80 பத்திரச் சுவாலை யாழிப் படையவன் முடியில் வேய்ந்த
வித்தகக் கோதாய் கூந்தன் மிலைந்துநீ யருளு மாலை
சித்திரக் கடைக்க னோக்காற் செறியிதழ்க் குவளை மாலை
யொத்தூரன் கொளிரு மன்றி யுவமையெ னுரைக்கற் பாற்றே.

81 நாவியங் கோதையிற் சூடிக் களைந்துநி னாதன்முடி
மேவிய வேரி மலர்மாலை யானி வியன்புதுவை
யாவியன் னாயுன் கடைவிழி நோக்க மமைதவினாற்
காவியம் போதினிற் கட்டிய மாலை கடுக்குமன்றே. (ங)

82 நாடுபுகழ் வில்லிபுத்தூர் நங்காயு னாதன்முடி
சூடித் தரப்புனைந்த தொங்கலந்தார்—நீடியபொன்
மாவடுநேர் கட்பார்வை மன்னுதலால் வாய்மலர்ந்த
காவிமலர் மாலையொக்குங் காண். (ச)

ரம்மெழாரஸ்ய சவவ ப்ரணயாநுஸாபாக்

சுநொந்யூலூவாரிவ்யகீலிஷுவம்ஃ ।

வாஹாலுபந்தி வஸுபொரலிகாலிஹாஃ

ந்யூநாயிகுதூலிதாலிஷுபெலிபுவாஹெஃ । ௨. ௧ ।

83 தேற்றமுறுந் தாளமணி கொழிக்குந் தெண்ணீர்த்
திருவரங்கப் பெருமனுடன் சேர்ந்து செவ்வாய்க்
கோற்றொடியஞ் சனவிழிப்பூ ணலங்கற் கோதாய்
கொடியிடையாய் நீயெதிர்த்து கூடி மாலை
மாற்றுவதி விவரிலெவர் பெரிய ரென்று
மதிநாடித் துதிசூறி வானோ ராதி
நாற்றிசைப்போரெடுத்தரைக்கும் வாதப் பாட்டி
னவின்முழக்கங் கடலொலியாய் நவிறற் லாமே. (க)

89 வலப்பாற்பொன் வண்ணத் திருமாது மற்றொரு பாலிற்பச்சை
கலப்பா மரகத சோபைகொ ணீயுங் கலத்தலினால்
குலப்பா டுடையநற் கோதாய் சகல குணசம்பனன்
நலப்பா டுடைய மயிலெருத் தாரொளி நண்ணுவனே, (ந.)

90 புட்பந் தனிலுறையும் பொன்னொளிசேர் பூமாது
நிட்களங்கப் பச்சையொளி நீயுமாய்—நட்பின்
இருபாலும் வைகுதலா லெம்மோய்மான் மஞ்ஞைத்
திருவா ரெருத்தறமுஞ் சேர்ந்து. (ச)

ஊய்யுலலியு நியநெநிபுமலியுலுருநெநி:

நாயம் தயா கலியாயலலெயிவாவலம் ।

காதலிநம் நிரலிசுநிஜகாயிராஜம்

காந்யாஜிநுபுலுதபொழலிவீகிதலெலு । ௨௩ ।

91 பூந்தாது முருகுயிர்க்குங் கமுக வேலிப்
பொன்மதில்கு முயோத்திரகர் புரந்த சீர்த்தி
மாந்தாதா முதலிக்கு வாகு வாதி
மன்னவர்தம் மாளிகையில் வைகல் தோறுந்
நீந்தேறன் மொழிக்கோதை நங்கா யிந்தத்
திருவரங்க நாதனைப்பொற் றிருவோ டுன்னைத்
தாந்தாஞ்செய் பூசனையா லன்றோ வேக
சுக்ராதி பதியாகித் தரம்பெற் றாரே. (க)

92 மாதலம் புகழு மிக்கு வாகுமாந் தாதா வாதி
ஆதவ குலத்தோ ரெங்க ளரங்களை யயோத்தி தன்னில்
கோதையத் திருவோ டுன்னைக் குறித்தருச் சனைசெய் தன்றோ
வாதனத் திருந்து மங்கா தாழியொன் றுருட்டி னாரே. (உ)

93 நாகா திபர்புகழ் கோதா யயோத்தி நகரிலிக்கு
வாகாதி மன்னவர் மாலரங் கேசனை மாவொடுன்னை
மாகாத லோடும் வழிபாடு செய்த மகிமையன்றோ
ஏகாதி பத்திய மன்னீவ ராகி யிருந்ததுவே. (ஈ)

- 94 அன்ன வயல்கு முயோத்தி நகராளு
மன்னரிக்கு வாசுமுதன் மாந்தாதா—பொன்னை
யரிந்தமனைக் கோதையுனை யன்பாகப் பூசை
புரிந்தன்றே பெற்றார் புகழ். (ச)

சூய்யாவராயிநிஜநெய்யுவிரக்ஷணாயு
ராமெஸூரஸ்ய ராபா விநிவெஜ்யூநெ |
வாஸ்யூவரத்ரவகீயகிதஸ்ய நஸ்யூத்
பூயெணெடிவி வடிநம் வரிவகீயுதஸ்யூத் | ௨௪ |

- 95 மணிமுறுவற் கருநெடுங்கட் பணைத்தோ னெய்த்து
வார்த்திருண்ட குழற்கோதை மங்காய் மண்ணிற்
றணிவில்பெருந் தவறிழைத்தோர் தம்பால் வெம்மை
சார்த்துழியத் தாடாளன் றண்மை சார
அணியமுதத் திருமொழியா லொருபால் வைகும்
அருட்கமலை பொறுத்தருளென் றறையுங் காலைப்
பணிதரநீ மணிமுறுவல் பூத்து வாம
பாகமலை யெனிற்சீர்மை படைப்பார் கொல்லோ. (க)

- 96 தாங்கரும் பாவஞ் செய்து சரணடைந் தோரைக் காவென்
றாங்கருள் வலப்பா டுற்ற வன்னைவேண் டிடவு மன்பு
நீங்கினை யின்றி வாம நீயிருந் திலையேற் கோதாய்
பாங்குறுஞ் சீர்மை யின்னும் படைப்பரோ பார்க்குங்காலே. ()

- 97 வன்பவஞ் செய்து சரணு கதியென வந்தடைந்தோர்க்
கன்புட னாகி வலப்பா லிருந்துபொ னாற்றுக்கவென்
றின்புறச் சொற்றிட நீவாம பாகத் திருந்திலையேன்
மன்பெறும் வில்லிபுத் தூர்க்கோதை யெங்ஙனம் வாழுவரே.

- 98 சாலத் தவறிழைத்தோர் சார்த்துசர னென்றுரைப்ப
மாலுக் கருகு வலப்புறமாய்க்—கோலப்பொன்
மாற்றுகெனக் கோதாய்நீ வாமபா கத்திலையே
லேற்றமிவர்க் கென்று மிலை. (ச)

மொடெமொனெணரவநயநு வுணதாவராயாநு

ஹுஞ்செஷவ வனவ தவமொமரலாநா ஸுஞ்சுமஃ ।

கரீடாநுவடிமலிஜாநரதலு மதடூஃ

வூதஞ்சுஜாவிடூஷமரீடிஜாநிஜாநம் ॥ ௨௫ ॥

- 99 அறத்தோடு மறமல்லா தாற்றி னோர்கட்
கவ்வினைகட் சீடாக வமைய நோக்கித்
திறத்தோடு நினதருட்கட் டுணைவ னான
திருவரங்கன் பணித்தருளுஞ் சேமத் தோடு
மறத்தோடு துக்கமெலாங் கதிர்வாய்ப் பட்ட
மையிருள்போ லாகுமன்றோ வருணப் பச்சை
நிறத்தோடு திகழ்கருணைக் கோதை நங்காய்
நினதுநுதல் சிறிதசைந்து நெரிந்தா லன்றே. (க)

- 100 இகத்தினி லறத்தோ டன்மைக் கேற்றன வீச னல்குஞ்
சுகத்தொடு துக்க மெல்லாஞ் சரிசுழற் கருங்கட் டோகாய்
சுகத்திடை யெழுமார்த் தாண்டன் மன்முன மிருளே யாநின்
முகத்திடைப் புருவங் கோட்டி முறிந்தசைந் திடலான்மன்றே.

- 101 புலையார் பவமுந் தருமமுஞ் செய்தப் பொழுதடைந்தோர்க்
கலையார் புனற்பள்ளி கொண்டா னரங்க னளந்தளிக்கு
மலையார் சுகதுக்க மெய்யெதிர் பொய்யென மாறுமன்றோ
சிலையார் புருவநற் கோதாய் தளம்புதல் செய்திடினே. (ங)

- 102 சக்கரஞ்சேர் கையான் சரண்புகுந்தோர் தங்கன்வினை
யொக்க வுணர்ந்திதுவென் றோர்ந்துதவுந்—துக்கசுக
மீரப் பனிமலர்க்க னெம்மோ யிரிந்திடுமுன்
பூருச் சிலைவளைந்த போது. (ச)

ராமெ தடிஹுணவதொ ரரீபெவ மொடெ

கூஷாண்வாடிஸு வடிதாஃ கூவயாலுஷுஷூ ।

ரளமடூஜாவிடூஷவிநாஸலுயாநடீஃ தூம்

லநஃ ஸ்வடிஸூபநுவிநெணதாவாநு ॥ ௨௬ ॥

103 நெறிந்திருண்டு சுருண்டுகடை குழன்று வார்ந்து
 நெய்த்தறனேர் குழற்கோதா நிதியே நீண்டு
 மறிந்தநின் தருணைக்க மதனா லன்றோ
 மதியுடையோர் கதியான வாளை தாவிச்
 செறிந்தமணிக் கமுகமடல் கிழிக்குந் தெண்ணீர்த்
 திருவரங்கத் தொருமேகஞ் செம்பை யோடு
 முறைந்ததெனத் திருவினொடு முறைவோன் ருப
 மொருமூன்று மகற்றவுயர்ந் தோங்கு வாரே. (க)

104 மின்னிய திருவினோடு மேவிய மேக மன்னான்
 றன்னடி யார்கண் மூன்று தாபமு மகற்றி யாள் தல்
 மன்னரும் வில்லி புத்தூர் வருந்தரு வனைய கோதாய்
 நின்னருட் கடைக்க ணைக்க மெய்திய நீர்மை யன்றோ. (உ)

105 மின்னார் தடமதில் வில்லிபுத் தூர்வரும் வேயர்குலப்
 பொன்னே யுனதருள் கொண்டல்ல வோகஞ்சம் பூத்தலர்ந்த
 முன்னாக மென்னத் திருவோ டுறையு முதல்வனெங்கோன்
 மன்னா ரடியவர் முத்தாபக் கோதற மாற்றுவதே. (ஈ)

106 மின்னனைய பூவையொடு மேகமென வீற்றிருக்குந்
 தென்னரங்கள் தன்னடியார் சேமமுறத்—துன்னியமுத்
 தாபமெலா மாற்றல் தடங்கோதாய் நீரோக்கு
 மாபலத்தா லன்றோ மகிழ்ந்து. (ச)

ஜாதாவராயஸிவிராஜிநுகுஹ்ய மொஷெ

மொவீ யகி தஸிவி யுகுஜிஹ் ஹவத்யாஃ ।

வாதயூ நிஹ்யுரதயா ஜநநீ காராரம்

ஸுநெயூந வஹ்யுயதி டிஷுவயொயராவி । ஃ ௨௭ ।

107 புரிந்தேறி யியற்கைமணம் பொருந்தித் தெய்வப்
 புழுகளைந்து நீண்டகுழற் பொன்னே கோதாய்
 பரிந்தாரப் பால்பருகும் பாலன் றுயார்
 பபோதரத்தைக் கடித்துவிடிற் பாச நீங்கிக்

112 இந்திர நீலத் தேச மெருமண மார்ந்த கையும்
வந்தெழு தனத்தாற் சற்று வளாவிய தனுவு மாலோன்
சிந்தனை புரியு மாலை செறிதரு குழலு மாகப்
பந்துரம் பொருந்துங் கோதை பதயுகம் பணிதல் செய்வாம்.
எருமணம்—செங்குவளை.

113 சிற்றூத செங்கு வளையார் கரமுந் திருநெடுமால்
பற்றார் படலையைம் பாலுமஞ் சார்தன பாரமதாற்
சற்றே வணங்கு சரீரமு மாமணி தன்னுருவு
முற்றூ ளனைத்தையும் பெற்றாள் தண் கோதையெ னுள்ளத்தளே. (ந.)

114 மால்விரும்பு மாலை மலர்க்குழலு மாமணினேர்
மாலுருவுஞ் செங்கு வளைக்கரமுங்—கோலமுலை
வன்பொறையாற் சற்று வளையுடலு மாங்கோதை
தன்சரண நெஞ்சறையுஞ் சார்ந்து. (ச)

உ த்விசுலி தவகொரு திதா மெகடுசுரா த்
வஹுமணாரணியா மகிமொஹாஹு தியம் |
வ ஹவ த்வஹுரி நுஸீதொ ரம்மஹத்யம்
வாரணகரிமெவவா ம் சாஸு தீரிஹு மெவஹுநு | உகா |

115 விரிந்தவட கலைக்கடலை யருந்து மேகம்
வேதாந்த தேசிகன்வாய் மினிர்ந்து தானாய்
வரும்பெரிய காவியமா மிந்தக் கோதா
மான்மியமன் புடனாடி மனனஞ் செய்தோர்
திருந்துமெழிற் காளமுகில் போலு மெங்கள்
திருவரங்க நாதனருட் செல்வம் வாய்ந்து
மருந்துறழும் பட்டர்பிரான் றன்னைப் போல
மங்காத நலனடைந்து வாழ்வார் மன்னே. (க)

116 செகதலம் புகழ்வே தாந்த தேசிக னருளிச் செய்த
மகிமைசா லிந்தக் கோதா மான்மிய மதனைக் கற்றோர்
ககபதி யாகி வந்த கழைக்குலக் கவிஞன் போலத்
திகழொளி பொருந்தி யையன் றிருவடி நிழல்சேர் வாரே. (உ)

117 தேனா மிதுவென வேதாந்த தேசிகன் செந்துவர்வாய்
தானாய் வருமிந்தக் கோதா மகான்மியந் தன்னைக் கற்றோர்
வானாரும் பட்டர் பிரான்போற் சகல வளமருவி
மானாகக் கார மிலாதநல் வாழ்விடை மன்னுவரே. (ந)

118 மேதினியெ ல்ரம்புகழும் வேதாந்த தேசிகன்சொல்
மாதர் செய்க்கோதா மான்மியத்தை—யாதரவாய்ப்
போற்றினோர் பட்டர் பிரான் போலப் புகழ்மருவி
வீற்றிருப்பர் வைகுந்த மேல். (ச)

[கோதாஸ்துதி மொழிபெயர்ப்பு முற்றிற்று.]

119 எட்டூவுக் கிகனாடி யிரந்திரையே
முதனின்தோ டியைந்த வுள்ள
கட்டூறு மூவர்தமிழ் கோதையுன்பான்
மயல்பெருகி நச்சி னான
கட்டூவிற் புவிபுரக்குங் காவலவ
னருச்சனைசெய் கனகப் பூவின்
மட்டூவின் மயலான மால்திருவேங்
கடமலைவாழ் மாபோன் றானே. (க)

120 சரணபங் கபமுங் கருணையார் விழியுஞ்
சங்கணி மலர்க்கர தலமுங்
கிரணவொண் மணிமா மகுடமும் புதிய
கினிமொழி முறுவலும் வயங்கக்
கரணமும் பொறியுங் காயமுங் கலங்கிக்
காலனுங் குறுகிடக் களைத்து
மூரணமுற் றிடும்போ துற்றெனை யாள்வாய்
வள்ளிக்குள் கோதைநா யகியே. (உ)

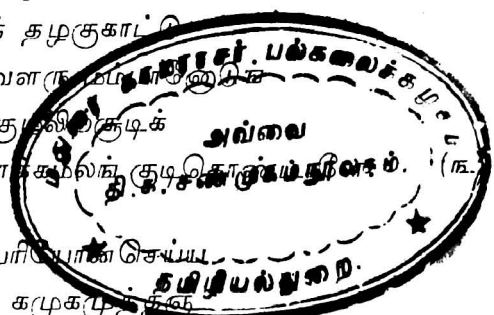
121 சுந்தீர்த்துப் பொன்கொழித்துத் தாளஞ்சிந்தித்
தலைசாய்த்து வரும்பொன்னித் துறைகடோறும்
பந்தேற்குந் தனமடவார் வதனம்போலப்

பங்கயங்கண் முகமலரு மரங்கந்தன் னுள்
ஐந்தேற்கும் பணமகுடத் தழுகூடி

மரவணைமேற் கண்வளரு மரங்கந்தன் னுள்

கொந்தேற்கு மலர்மலை குழலித்தடிக்க

கொடுத்தாளெ னுள்கூடலங் குழகொள்கும்நரினம்.

122 கரியதிரு வடிவுடைய பெரியோன்செய்ய
கமலமலர் மீதுபசுங் கழுகமுந்தின்

சொரியுமிளம் பொழின்மருவும் வில்லிபுத்தூர்த்

தோன்றியருள் கோதாயன் றாயமன்றற்

குரியபத மகலுமுனந் தோளினேந்தி

யுறுதலினு லன்றேழு னுவந்துநிற்கும்

பெரியதிரு வடிமருங்கு நாளும்வைகப்

பெற்றன னுன் பெருமையெவர் பேசற்பாலார். (ச)

123 ஒருமருப்பி னிடையேந்திப் புலிமகளா

முனைத்திருமா லுவந்து பின் னுங்

குருவிருக்கு மணிமுடியிற் கொண்டுசுமந்

துண்டுமதிக் குடையி னீழல்

தருவிருக்கும் வானவருஞ் சராசரமுங்

களிகூரத் தானே யாண்டுன்

அருகிருக்கு மகலாமந் கோதையெனி

லினதுபுக முறையந் பாற்றே. (ரு)

கோதாஸ்துதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகாய நம:

ஸ்ரீமந் மாருதயே நம: